

Tožba, vložena 7. februarja 2018 – Evropska komisija/Veliko vojvodstvo Luksemburg**(Zadeva C-87/18)**

(2018/C 161/22)

Jezik postopka: francoščina

Stranki*Tožeča stranka:* Evropska komisija (zastopniki: P. Ondrůšek, F. Thiran, G. von Rintelen, agenti)*Tožena stranka:* Veliko vojvodstvo Luksemburg**Predlogi**

- Ugotovi naj se, da Veliko vojvodstvo Luksemburg s tem, da do 18. aprila 2016 ni uveljavilo zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL 2014, L 94, str. 65), oziroma v vsakem primeru s tem, da teh predpisov ni sporočilo Komisiji, ni izpolnilo obveznosti iz člena 90(1) navedene direktive;
- Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se v skladu s členom 260(3) PDEU naloži plačilo denarne kazni v višini 11 628 EUR dnevno od razglasitve sodbe v tej zadevi zaradi neizpolnitve obveznosti sporočitve ukrepov za prenos Direktive 2014/24/EU;
- Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlog in bistvene trditve

1. Države članice so morale na podlagi člena 90(1) Direktive 2014/24/EU predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, uveljaviti najpozneje do 18. aprila 2016. Ker Luksemburg ni sporočil ukrepov za prenos direktive, se je Komisija odločila, da vloži tožbo pri Sodišču.
2. Komisija s tožbo predlaga, naj se Luksemburgu naloži dnevna denarna kazen v višini 11 628 EUR. Znesek denarne kazni je bil izračunan ob upoštevanju teže in trajanja kršitve ter odvratilnega učinka glede na plačilno zmožnost te države članice.

Tožba, vložena 7. februarja 2018 – Evropska komisija/Veliko vojvodstvo Luksemburg**(Zadeva C-88/18)**

(2018/C 161/23)

Jezik postopka: francoščina

Stranki*Tožeča stranka:* Evropska komisija (zastopniki: P. Ondrůšek, F. Thiran, G. von Rintelen, agenti)*Tožena stranka:* Veliko vojvodstvo Luksemburg

Predlogi

- Ugotovi naj se, da Veliko vojvodstvo Luksemburg s tem, da do 18. aprila 2016 ni uveljavilo zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetske in prometnem sektorju ter sektorju poštne storitve ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL 2014, L 94, str. 243), oziroma v vsakem primeru s tem, da teh predpisov ni sporočilo Komisiji, ni izpolnilo obveznosti iz člena 106(1) navedene direktive;
- Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se v skladu s členom 260(3) PDEU naloži plačilo denarne kazni v višini 11 628 EUR dnevno od razglasitve sodbe v tej zadevi zaradi neizpolnitve obveznosti sporočitve ukrepov za prenos Direktive 2014/25/EU;
- Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlog in bistvene trditve

1. Države članice so morale na podlagi člena 106(1) Direktive 2014/25/EU predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, uveljaviti najpozneje do 18. aprila 2016. Ker Luksemburg ni sporočil ukrepov za prenos direktive, se je Komisija odločila, da vloži tožbo pri Sodišču.
2. Komisija s tožbo predlaga, naj se Luksemburgu naloži dnevna denarna kazen v višini 11 628 EUR. Znesek denarne kazni je bil izračunan ob upoštevanju teže in trajanja kršitve ter odvračilnega učinka glede na plačilno zmožnost te države članice.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska)
9. februarja 2018 – Sociale Verzekeringsbank, drugi stranki v postopku: F. van den Berg in
H. D. Giesen**

(Zadeva C-95/18)

(2018/C 161/24)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Sociale Verzekeringsbank (Svb)

Drugi stranki v postopku: F. van den Berg in H. D. Giesen

Vprašanja za predhodno odločanje

1. (a) Ali je treba člena 5 in 48 PDEU razlagati tako, da te določbe v primerih, kakršna sta obravnavana, nasprotujejo nacionalni ureditvi, kot je člen 6a, uvodni del in točka (b), AOW ⁽¹⁾? Ta ureditev pomeni, da rezident Nizozemske ni zavarovan iz naslova socialnega zavarovanja države stalnega prebivališča, če ta rezident dela v drugi državi članici in na podlagi člena 13 Uredbe št. 1408/71 ⁽²⁾ zanje velja zakonodaja o socialni varnosti države zaposlitve. Značilnost obravnavanih primerov je, da zadevne osebe na podlagi zakonske ureditve države zaposlitve niso upravičene do starostne pokojnine zaradi omejenega obsega svojega dela v tej državi.